

kunne vi altsaa simpelt hen ikke gaa med til. Vi kunne dernæst heller ikke gaa med til den Ordning med Hensyn til Valgkredsens Størrelse, at de skulle fordeles under Hensyntagen til Vælgertallet og Befolkningstætheden. Det vil være en Uretfærdighed mod Byen og mod de tættere bebyggede Egne, de faa kun en Brøkdel af den Valgret, de andre faa, og det er der ingen som helst Grund til. Hvad er der Tale om her? Der er Tale om regelmæssig en Gang hvert tredie Aar at begive sig ud for at udøve sin Valgret. Skulde det virkelig være saa forfærdeligt, at man af Hensyn dertil nødvendigvis skulde fastsætte Vejen kortere. Det forekommer mig, at de, der virkelig have Interesse af denne Rets Udøvelse, ville ikke skræmmes tilbage, selv om Vejen er noget længere. Det kunde der maaske endda være Tale om i tidligere Tid, hvor Veje og Kommunikationsmidler osv. stod paa et mere primitivt Standpunkt, men at det fremdeles skulde være nødvendigt i Nutiden, hvor Forholdene i saa Henseende ere ganske forandrede, er en anden Sag. Og for saa vidt man altsaa tidligere maatte have fulgt denne Fremgangsmaade i Praksis, kan det jo, som sagt, forstaas som en Overlevering fra de ældre mere primitive Tilstande, men at slaa den grundlovmæssig fast, slaa det grundlovmæssigt fast, at alle Byvælgere og Vælgere i tættere befolkede Egne kun skulle have en Brøkdel af den Valgret, som tilkommer andre, kunne vi ikke gaa med til. Det er derfor kun med Forandringer, at der kan være Spørgsmaal om, at vi kunne slutte os til et Forslag som det her foreliggende.

Madsen-Mygdal: Det er nu tredie Gang, at et Forslag som dette foreligger for os, og det maa erkendes, at Trangen til en Ændring af den nuværende Valgkredsfordeling vokser Aar for Aar. Men til Trods for, at Trangen er stegen, er det hidtil ikke lykkedes at komme igennem hverken ad den ene eller ad den anden Vej. Om det vil lykkes i Aar med det Forslag, som nu foreligger, vil Tiden jo vise, jeg skal ikke udtale nogen Spaadom i saa Henseende; den sidste ærede Talers Bemærkninger varslede ikke godt. Jeg vil imidlertid alligevel haabe paa, at det skal lykkes at komme til en god og lykkelig Ende med Sagen. Vi maa jo se at komme til Ende med den. Enten maa vi vedtage dette Forslag eller noget lignende; enten maa vi vedtage en Grundlovsændring, eller ogsaa maa vi opfylde Grundlovens

§ 32. Men det lader jo ikke til, at der er nogen særdeles stor Sympati for at blive ved at forøge Folketingets Medlemsantal i en ubestemmelig Grad. Det var den ærede sidste Taler ogsaa inde paa; han havde jo heller ingen Sympati derfor, og jeg antager, at de allerfleste, enten de høre til Højre eller til Venstre, tro ikke rigtig paa, at denne Vej er fremkommelig, og ønske ikke, at man skal gaa denne Vej. Derimod tror jeg nok, at man vilde sætte mere Pris paa at gaa den anden Vej, ja, end ogsaa i den Grad, tør jeg sige for mit Vedkommende, at jeg øjner ikke, at der er nogen anden Vej fremkommelig; det er den eneste Vej til at naa en lykkelig Ordning af Valgkredsens Fordeling.

Der har været gjort forskellige Indvendinger de foregaaende Aar, da vi have haft denne Sag til Behandling, og de samme Indvendinger ere komne frem i Dag fra den ærede første Taler (Matzen). Han fremdrog tre Ting, hvorom han sagde: Det ville vi ikke være med til. Vi ville ikke være med til den sidste Sætning, sagde det ærede Medlem. Men den sidste Sætning er jo vedtagen af Grundlovens Fædre i 1849, den er vedtagen i 1866, og jeg kan ikke se rettere, end at vi staa paa Grundlovens Grund, naar vi vedtage den sidste Sætning (Afbrydelse af *Bramsen*). Ja, vi kunne forandre Grundloven, det forstaar sig. Jeg ved nok, hvor det ærede Medlem vil hen; vi kunne forandre Grundloven ved at sætte Forholdstalsvalgmaaden i Stedet. Men det ærede Medlem og de ærede Herrer, som staa paa samme Side som han, maa alle være fuldt fortrolige med, at det er umuligt at sætte Forholdstalsvalgmaaden i Stedet i det andet Ting paa samme Tid, som man har privilegeret Valgret her til dette Ting. Ville de Herrer være med til at stryge den privilegerede Valgret til dette Ting, nu vel, saa gaar jeg med Glæde med til at gennemføre Forholdstalsvalgmaaden baade her og der, fordi jeg anser Forholdstalsvalgmaaden for retfærdig. Men de Herrer kunne jo ikke være blinde for, at det er umuligt, uopnaaeligt at gennemføre Forholdstalsvalgmaaden i det andet Ting paa samme Tid, som vi have privilegeret Valgret her. Det ærede Medlem, som har gentaget dette for os nu 3 Aar i Træk, opfandt et Ord for en Del Aar tilbage i Tiden; jeg husker ikke ved hvilken Lejlighed, men det var egentlig et godt Ord. Jeg vil ikke sige, at det passede særlig ved den paagældende Lejlighed. Det var i Anledning af et Forslag, hvilket der var